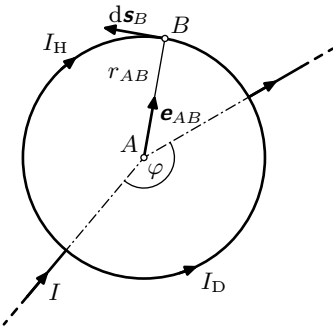

19. ročník, úloha I. 4 ... *hodte si smyčku* (4 body; průměr 3,08; řešilo 51 studentů)

Představte si kruhovou smyčku tvořenou drátem. Radiálními vodiči přivádíme a odvádíme elektrický proud (viz obr. 1). Jaké bude magnetické pole uprostřed smyčky? Poloměr smyčky je R , úhel mezi radiálními přívodními dráty φ a proud v drátu I .

Úlohu navrhl Matouš Ringel.

Pro odstranění případných nejednoznačností v řešení si smyčku vhodně pootočíme, aby spodní oblouk byl ten kratší. Spodní index D budeme užívat pro veličiny spodního oblouku a H pro veličiny oblouku vrchního. Úhly budeme samozřejmě počítat v obloukové míře, tedy v radiánech.

Obr. 1

Nejdříve se vrhneme na rozdělení proudu. Jelikož budeme uvažovat ideální situaci, budeme považovat materiál drátu za homogenní a jeho průřez za konstantní. Pak je zřejmé, že odpor jednotlivých částí je přímo úměrný jejich délce, takže

$$\mathcal{R}_D \sim l_D = \varphi R, \quad \mathcal{R}_H \sim l_H = (2\pi - \varphi)R,$$

kde \mathcal{R} značí odpor jednotlivých oblouků a l jejich délky. Také z Kirchhoffových zákonů plyne, že co do uzlu vteče, to také vyteče, neboli $I = I_H + I_D$. Když použijeme předchozí úměru a Ohmův zákon, získáme vztah mezi velikostmi obou proudů

$$I_D = \frac{(2\pi - \varphi)}{\varphi} I_H. \quad (1)$$

Nyní vypočítáme příspěvky jednotlivých částí obvodu k magnetické indukci ve středu smyčky. Pokud nám (či fyzikálním tabulkám) budete věřit nebo vám integrování nic neříká, můžete přeskočit následující odstavec.

Vyjdeme z Biot-Savartova zákona¹, který popisuje příspěvek proudu vodičem k magnetické indukci v bodě A .

$$\mathbf{B}(A) = -\frac{1}{4\pi\epsilon_0 c^2} \int_{\text{celý vodič}} \frac{I \mathbf{e}_{AB} \times d\mathbf{s}_B}{r_{AB}^2},$$

kde \mathbf{e}_{AB} je jednotkový vektor směřující od A k délkovému elementu vodiče $d\mathbf{s}_B$ a r_{AB} je délka spojnice bodu A a elementu vodiče $d\mathbf{s}_B$. Integrujeme samozřejmě po celém vodiči. Všimneme si, že pro přívodní dráty je vektorový součin nulový, a tak i jejich příspěvek k magnetickému poli je nulový.

Budeme uvažovat stálý proud I obloukem kružnice s počátečním úhlem φ_0 a konečným φ_1 o poloměru R . Když nyní budeme řešit příspěvek k magnetické indukci ve středu oblouku, uvědomíme si, že vektory $d\mathbf{s}_B$ a \mathbf{e}_{AB} jsou na sebe kolmé a oba leží v rovině, ve které leží oblouk. Zavedeme jednotkový vektor $\boldsymbol{\nu} = \mathbf{e}_{AB} \times d\mathbf{s}_B / |d\mathbf{s}_B|$ (kolmý k rovině oblouku) a substituci $|d\mathbf{s}_B| = R d\varphi$. Předchozí integrál můžeme přepsat jako

$$\mathbf{B}(A) = -\frac{1}{4\pi\epsilon_0 c^2} \int_{\varphi_0}^{\varphi_1} \frac{\boldsymbol{\nu} I d\varphi}{R} = -\frac{\boldsymbol{\nu} I}{4\pi\epsilon_0 c^2 R} \int_{\varphi_0}^{\varphi_1} d\varphi = -\frac{\boldsymbol{\nu} I}{4\pi\epsilon_0 c^2 R} (\varphi_1 - \varphi_0).$$

¹⁾ viz například Feynmanovy přednášky z fyziky

Nyní již víme, v jakém poměru se rozdělí proud a jaký je příspěvek k magnetické indukci proudu procházejícího tenkým vodičem ve tvaru oblouku. Dosadíme do vztahu pro příspěvek k magnetické indukci ve středu smyčky od spodního oblouku

$$\mathbf{B}_D = -\frac{\nu I_D}{4\pi\epsilon_0 c^2 R}(\varphi - 0) = -\frac{\nu I_D \varphi}{4\pi\epsilon_0 c^2 R}.$$

Obdobně dosadíme pro horní oblouk, musíme jen dát pozor na to, abychom zachovali stejný směr vektoru ν , neboli musíme zachovat stejný smysl obíhání oblouku. Tím ale získáme oblouk, kterým neteče proud I_H , nýbrž $-I_H$.

$$\mathbf{B}_H = -\frac{\nu(-I_H)}{4\pi\epsilon_0 c^2 R}(2\pi - \varphi) = \frac{\nu I_H}{4\pi\epsilon_0 c^2 R}(2\pi - \varphi).$$

Když tyto příspěvky sečteme a využijeme vztah (1), získáme nulový vektor

$$\mathbf{B}_H + \mathbf{B}_D = \mathbf{0}.$$

Takže jsme došli k závěru, že magnetická indukce ve středu smyčky bude nulová.

Petr Sýkora
petr@fykos.mff.cuni.cz